

19^e zondag door het jaar 7-8 augustus 2021

—

decanaat Poperinge

Aperitief: Angel – Sarah McLachlan

<https://www.youtube.com/watch?v=2LuGzwNy2ws>

Spend all your time waiting
For that second chance
For a break that would make it okay
There's always some reason
To feel not good enough
And it's hard at the end of the day
I need some distraction
Oh, beautiful release
Memories seep from my veins
Let me be empty
Oh, and weightless, and maybe
I'll find some peace tonight

In the arms of the angel
Fly away from here
From this dark, cold, hotel room
And the endlessness that you fear
You are pulled from the wreckage
Of your silent reverie
You're in the arms of the angel
May you find some comfort here

So tired of the straight line
And everywhere you turn
There's vultures and thieves
at your back
The storm keeps on twisting
Keep on building the lies
That you make up
for all that you lack
It don't make no difference
Escaping one last time
It's easier to believe
in this sweet madness
Oh, this glorious sadness
That brings me to my knees

In the arms of the angel
Fly away from here
From this dark, cold, hotel room
And the endlessness that you fear
You are pulled from the wreckage
Of your silent reverie
You're in the arms of the angel
May you find some comfort here
You're in the arms of the angel
May you find some comfort here

Elia, die we in de eerste lezing zullen ontmoeten, ziet het niet meer zitten. Hij zou willen dood zijn maar dan komt er een engel uit de hemel die hem geeft wat hij nodig heeft. Meteen heb je de link met het lied 'Angel' van Sarah McLachlan.

Lied: ZJ 545 Wij willen samen vieren

**Wij willen samen vieren de daden van de Heer,
wij willen samen zitten rond de tafel van de Heer.**

Door de vlakten van het leven
hebt Gij, Heer, uw volk geleid,
omdat volk een land te geven,
door Uw goedheid voorbereid.

Op de velden deedt Gij groeien
tarwe voor uw goddelijk brood
druivenranken liet Gij bloeien
voor het bloed, dat Gij vergoot.

Opdat wij met U verbonden
zouden zijn tot in de dood,
hebt Gij werkers uitgezonden
met de druiven en het brood.

Met de handen vol verlangen
komen wij U tegemoet
om het leven te ontvangen
in de gave van uw bloed.

**Door dit goddelijk gebeuren
vinden wij ons diepste zijn,
levensbron om op te beuren
alwie trekt door de woestijn.**

Welkom

Wij zijn mensen 'onderweg', onderweg dag in dag uit,
hopelijk onderweg naar een betere wereld,
en uiteindelijk onderweg om thuis te komen bij God.
Voor deze tocht hebben we voedsel nodig,
niet alleen materieel, maar ook spiritueel.
Dat laatste hopen wij hier te vinden.
In dit samenzijn rond de tafel van de Heer
biedt Jezus zichzelf aan als brood om van te leven.
Maken wij ons innerlijk klaar om met Hem aan tafel te gaan.

Gebed om ontferming:

Heer, wilt U ons zoeken als wij verloren lopen ?
Heer, ontferm U over ons.

Christus, wilt U ons voeden als wij hongerig zijn.
Schenk ons uw Woord om van te leven. Christus, ontferm U over ons.

Heer, open ons hart om U te kunnen binnenlaten.
Heer, ontferm U over ons.

Eer aan God

Eer aan God in de hoge:
eer aan de Vader die de oorsprong is,
eer aan de Zoon die in de wereld kwam,
eer aan de Geest: Hij maakt ons vrij.

Eer aan God in de hoge
en vrede op aarde:
zondaars vinden bij Hem genade,
zieken troost en geneest Hij,
armen brengt Hij zijn Blijde Boodschap.

Eer aan God in de hoge
en vrede op aarde
door liefde onder de mensen.
Liefde die de dood overwint,
de tranen wegwist uit onze ogen
en alles nieuw maakt. Amen.

Openingsgebed:

God, U die woorden spreekt van Geest en Leven,
open onze oren voor Hem, die ons bevrijdt,
Jezus Messias.
Laat zijn geest allen vernieuwen
die zoeken naar leven en geluk,
en uitzicht en hoop geven
aan wie in nood en verdrukking verkeren,
vandaag en al onze dagen. Amen.

Eerste lezing: Uit het eerste boek der Koningen (1 Kon. 19, 4-8)

4 Na een tocht van een dag in de woestijn
kwam Elia bij een bremstruik.
Hij ging eronder zitten. Hij wilde sterven en zei:
`Het wordt mij teveel, Heer;
laat mij sterven want ik ben niet beter dan mijn voorvaders.'
5 Daarna ging hij onder de bremstruik liggen en sliep in.
Maar opeens stootte een engel hem aan en zei tegen hem:
`Sta op en eet.'
6 Hij keek op
en daar zag hij aan zijn hoofdeinde een koek,
op gloeiende stenen gebakken, en een kruik water.
Hij at en dronk en viel weer in slaap.
7 Maar opnieuw, voor de tweede maal,
stootte de engel van de Heer hem aan en zei:
`Sta op en eet; anders gaat de reis uw krachten te boven.'
8 Toen stond hij op, at en dronk,
en gesterkt door dat voedsel liep hij veertig dagen en nachten,
tot hij de berg van God, de Horeb bereikte.

Tussenzang: Ps. 34 (33), 2-3, 4-5, 6-7, 8-9

refrein: Let op en bemerk hoe genadig de Heer is.

De Heer zal ik prijzen iedere dag,
zijn lof ligt mij steeds op de lippen.

Mijn geest is fier op de gunst van de Heer,
laat elk die het hoort zich verheugen.

Verheerlijkt de Heer tesamen met mij
en laat ons eendrachtig zijn Naam vereren.

Ik ging tot de Heer en Hij heeft mij verhoord,
Hij heeft mij gered uit al wat ik vreesde.

Verlaat u op Hem, dan wordt ge gelukkig,
want Hij stelt u niet teleur.

Die roepen in nood, naar hen luistert de Heer
en redt hen uit hun ellende.

De engel van God legt een schans om hen heen,
om elk die God vreest te beschermen.

Let op en bemerk hoe genadig de Heer is,
gelukkig is hij die zijn heil zoekt bij Hem.

Tweede lezing: (Ef. 4, 30 – 5,2)

Uit de brief van de apostel Paulus aan de christenen van Efeze

Broeders en zusters,
30 Bedroef Gods heilige Geest niet:
u bent met zijn zegel gewaarmerkt voor de dag van de verlossing.
31 Alle wrok, drift, woede, geschreeuw en gevloek,
kortom: alle boosaardigheid moet bij u verdwijnen.
32 Wees goed en hartelijk voor elkaar.
Vergeef elkaar zoals ook God u vergeven heeft in Christus.
1 Wees dus navolgers van God,
als geliefde kinderen,
2 en leid een leven van liefde,
zoals ook Christus ons heeft liefgehad
en zich voor ons heeft overgeleverd
als offergave en slachtoffer,
een lieflijke geur voor God.

Tussenzang: ZJ 535 Het brood, het goede brood

- geen Youtube-versie -

Het brood, het goede brood,
dat redt ons van de dood
en houdt ons in het leven,
het is van God gegeven.

Het brood dat God ons gaf,
dat groeit van boven af,
het is uit hemels koren,
het is uit God geboren.

Het dauwt in de woestijn,
het moet wel manna zijn,
Christus wordt ingehuldigd,
het brood vermenigvuldigd.

De ganse aarde is
zijn koninklijke dis,
de kleinen en de groten
elkanders huisgenoten.

Evangelie: (Joh. 6, 41-51)

Uit het heilig evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Johannes

41 In die tijd morden de Joden omdat Hij gezegd had:
`Ik ben het brood dat uit de hemel is neergedaald.'

42 `Dit is toch Jezus, de zoon van Jozef?' zeiden ze.
`En zijn vader en moeder zijn hier toch bekend?

Hoe kan Hij dan beweren: `Ik ben uit de hemel neergedaald''?

43 Jezus gaf hun ten antwoord:
`Houd op met dat gemor!

44 Niemand kan naar Mij toe komen
tenzij de Vader, die Mij gezonden heeft,
hem naar Mij toe haalt -
en Ik laat hem op de laatste dag opstaan.

45 Er staat geschreven bij de Profeten:
En allen zullen onderricht ontvangen van God.

Wie naar de Vader heeft geluisterd
en bij Hem in de leer is geweest, komt naar Mij toe.

46 Niet dat iemand de Vader ooit gezien heeft:
alleen Hij die van God komt, heeft de Vader gezien.

47 Waarachtig, Ik verzeker u: wie gelooft, bezit eeuwig leven.

48 Ik ben het brood om van te leven.

49 Uw voorouders hebben in de woestijn het manna gegeten,
en toch zijn ze gestorven.

50 Zo is het niet met het brood dat uit de hemel neerdaalt:
wie daarvan eet zal niet sterven.

51 Ik ben het levende brood, dat uit de hemel is neergedaald.

Als men van dát brood eet, zal men leven in eeuwigheid.

En het brood dat Ik zal geven, is mijn vlees, voor het leven van de wereld.'

Overwegingen:

Het is voor ons een troostende gedachte dat ook de grootste figuren in de Bijbel, zoals de profeet Elia, niet volmaakt waren en dat ook niet hoefden te zijn. Zij kenden periodes waarin ze het niet meer zagen zitten en ontmoedigd werden, en zij kwamen daar doorheen. Dat is een belangrijke boodschap voor onze tijd, die veeleisend en streng is. De wederwaardigheden van het leven kunnen zo drukken dat je er letterlijk door gaat liggen. Pijn, fysisch en psychisch, kan verlammen. Je bent tot het uiterste gegaan. Je had de indruk dat je ook alles onder controle had en dat je de perfectie kon nastreven. Gedreven door de reclame kon je alles aan want voor alles was er een zalfje of pilletje. Een toestel om fit te blijven zou je energiever maken in het leven. En toch. We moeten weer leren leven met blutsen en builen en beseffen dat falen en mislukken bij het leven horen. Dat het geen ramp is om een depressieve periode door te maken en dat je daar doorheen kunt komen. Toch hangt hierover nog een taboe. We durven er niet over te spreken, alsof we gefaald hebben. Verwachtingen zijn niet ingelost en we schamen ons hierover. West Vlamingen zijn hierin kampioenen. Wat we meegemaakt hebben en gezien de voorbije weken zegt ons hoe kwetsbaar we zijn en dat al het materiële in één moment kan verdwijnen. Beloftevolle toekomst wordt één groot vraagteken. Alles wat we opgebouwd hebben kan voor onze ogen teniet worden gedaan door overstroming of bosbrand. Wat rest er dan nog en is levensnoodzakelijk? Hier zijn de lezingen van toepassing. Solidariteit. Engelen die in alle ellende de hand reiken, de handen uit de mouwen steken, je doen opstaan door je geduldig aan te stoten. De engel op je weg is dan ook de mens die jou aankijkt, al dan niet met mondkmasker, met lichtjes in de ogen uit mededogen, vriendelijkheid en respect. Presentie, aanwezig zijn met alle liefde die in hem/haar is. Een nichtje van mij liet weten dat het zo goed deed om samen met enkele leerkrachten in de regio van de overstromingen kinderen bijeen te brengen. Met hen te spelen, hen even weg te halen uit de chaos. Is dat niet het levensnoodzakelijke brood? De engel op je weg bezit een kracht waardoor jij, lamgeslagen, weer de rug kan reppen en iets gewaar wordt van een ademruimte, een liefdesruimte van Godswege. De engel die in het nabij-zijn zegt: "Ik heb nog wat kracht om door te geven. Samen lukt het ons om innerlijke en uiterlijke hindernissen te nemen. Ik laat je niet los in de woestijn. We gaan er samen door."

Waar ik de kracht vandaan haal doet er toe voor mij als gelovige. In het evangelie lezen we dat al discussiëren de Joden heftig Jezus zegt wat hij te zeggen heeft: dat Hij door God gezonden is en zich ten diepste door Hem bemind weet. En hoe meer Hij daarover vertelt, hoe sterker die liefde zijn leven bepaalt. Al wat aandacht krijgt groeit, zo ook de liefde. Door naar Jezus te kijken, zijn leerling te worden komt er misschien een moment dat mensen ook in ons iets van God gaan ontdekken – net zoals ze dat lang geleden in Jezus konden. Dan worden we die engel met het levensnoodzakelijke brood, met het leven-gevende water die de dorst lessen kan. Jezus zegt ook: Ik ben het Levende Brood voor onderweg.

Moge het zo zijn dat onze samenleving erkenning geeft aan het feit dat we tijd nodig hebben om te herstellen, om weer recht op te komen. Iedereen zou de ruimte en de gelegenheid moeten krijgen om op adem te komen, om zoals Elia uit te slapen, te eten en te drinken. Moge onze samenleving erkenning geven aan die engelen van mensen die zich bekommeren om het kwetsbare leven. Engelen van mensen die vanuit de kracht van Gods Liefde met veel geduld naaste willen zijn. Mogen wij hier in het brood dat we delen beseffen dat wij ook brood kunnen worden voor anderen.

(Ann Vanraes)

In deze dagen zijn veel mensen op zoek naar een beetje rust, een beetje natuur, een streepje zon, ze doen zich te goed aan wat mooi is, aan wat deugd doet, ze doen nieuwe krachten op.

In de eerste lezing is de profeet Elia ook op zoek naar rust. Eerlijk gezegd hij is op de vlucht naar de berg Horeb, hij wil God ontmoeten maar onderweg bezwijkt hij.

Elia is een heel vurige profeet en hij had een krachtmeting aangegaan tegen de profeten van het koningshuis en de priesters van Baal. Elia wint de strijd maar haalt de woede van de koningin op zijn hals en moet vluchten voor zijn leven. En plots kan hij niet meer: "God jij vraagt teveel van mij, het gaat mijn kracht te boven, ik doe niet meer mee, ik wil niet meer leven, ik wil sterven".

Wat Elia meemaakt lijkt sterk op een burn-out. Elia is letterlijk opgebrand, uitgeblust. Burn-out het gebeurt veel meer dan je denkt en het gebeurt vaak met heel enthousiaste en gedreven mensen, maar die te lange tijd tot aan of door hun grenzen zijn gegaan.

We geraken wel allemaal eens uitgeput aan de kant van de weg: het overlijden van een geliefde, een uitzichtloze ziekte, een conflict met mensen die ons dierbaar zijn, enz... het kan al je energie wegnemen, je kracht wegnemen, het is plots alsof alles geen zin meer heeft, geen toekomst. Hoe raak je daar uit?

Elia slaapt in, maar midden zijn slaap wordt hij gewekt door een engel:

"sta op Elia, eet en drink, kijk daar is voedsel en drank!"

De vermoeide Elia wordt gewekt door een engel! Gebeurt het ook niet dat wij soms uit onze ontmoediging gewekt worden door een engel? Een engel is iemand van wie wij mogen zeggen hij is van God gezonden! Meestal een gewone mens en toch van God gezonden: iemand die je moed geeft, iemand die je begrijpt, tegen wie je je hart kan uitstorten, iemand die je een woord geeft van hoop, iemand die je de weer de weg wijst.

De engel van Elia is nog wel een bijzondere engel. "Sta op en eet", zegt hij tot tweemaal toe. En het is een krachtig voedsel dat de engel van God hem toezegt want het stelt hem in staat om veertig dagen en veertig nachten te lopen tot aan de berg van God.

De veertig dagen in de bijbel zijn een symbolisch getal. Het betekent misschien dat Elia zijn hele leven nodig zal hebben om met zijn roeping, zijn levensopdracht in het reine te komen... Maar er komt zeker een moment dat hij de levenwekkende nabijheid van God weer zal ervaren

Dit verhaal laat ons duidelijke aanvoelen dat ook we mensen nodig hebben op onze weg die ons weer bij God, of bij ons diepe zelf kunnen brengen.

En zeker zullen we de reis niet doorkomen als we geen voedsel hebben dat ons meer verzadigt dan het brood van deze wereld.

In elke eucharistie mogen wij de gezondene van God zelf ontmoeten: Jezus, de verrezene, die met ons door het leven gaat. En het voedsel dat hij ons geeft is op de eerste plaats zijn 'Woord'.

Liturgie vieren, is luisteren en het Woord van God leren proeven.

In elke viering, elke zondag zijn er enkele woorden uit de liturgie die in mijn mond, die in mijn hart op volle smaak komen en waarvan ik in de komende week mag van leven.

"Ik ben het brood dat uit de hemel neerdaalt" horen we Jezus zeggen.

Jezus is natuurlijk geen volkorenbrood. En hij valt ook niet uit de hemel: hij is de timmerman, de zoon van Jozef. En toch wordt hij als dagelijks brood voor de mensen. Waar hij komt, wordt de liefde van God tastbaar. Gebroken mensen maakt hij weer heel! Wie uitgestoten is neemt hij op in de kring van het leven! Jezus is wel degelijk een geschenk uit de hemel. Hij is levend brood om van te leven.

Straks ontvangen we een stuk gebroken brood: 'Lichaam van Christus.'

Zou het niet kunnen dat het de verrezen Heer zelf is die ons vraagt:
Wil je eten van het brood dat ik geef? Volg mij dan, geef jezelf, je tijd, je
aandacht, je hele bestaan, je 'lichaam'. Want het brood dat ik geef, is mijn
'lichaam'. Wil jij mij volgen? En zeg dan maar met een groot hart: 'Amen': ja ik
wil !

(Luc Deschodt)

Je hebt niets gezegd.
Alleen geluisterd,
urenlang
tot mijn verhaal ten einde was.

Alles mocht ik aan je kwijt:
het opgekropte zeer,
de flarden van ontgoocheling
en van gekwetst vertrouwen.

Van de grote puzzel
van gevoelens en ervaringen
die mijn leven tekenen,
mocht ik zelf
de stukken openleggen.

Stilaan kwam weer licht
op de weg die voor me ligt.
Kom, zei je dan,
eet nog wat.
Je moet sterk staan.
Je was er voor mij,
engel van God.

Je hebt mij aan mezelf
teruggegeven. (Carlos Desoete)

Eerst dacht ik:
heilige grond,
dat is de kerk en het tabernakel.

Dan dacht ik:
is dat niet veel te weinig?
Heilige grond is
als mensen mekaar
met heel veel eerbied
en respect benaderen,
zoals bij diepe vriendschap.

Dan dacht ik:
heilige grond is veel dichterbij.
Het is elke ontmoeting tussen mensen.

Toen waaide een lichte bries

die fluisterde:
heilige grond
is elke plaats van pijn en menselijk falen.
Daar zit God
en Hij weent
en wacht bij de gekwetsten
op een mens die langskomt.

Als iemand bij je komt
en hij klaagt: ik heb honger,
wat zeg jij dan?
Ach mens,
het systeem en de structuren zijn rot.
Ik zou je kunnen helpen,
maar wat lost dat op?

Als iemand bij je komt
en hij klaagt:
ik ben eenzaam,
wat zeg jij dan?
Ach mens,
je bent slachtoffer
van een technocratische wereld.
Er zou weer liefde moeten komen
van mens tot mens.
Wat is hij daarmee?

Als nu
jijzelf die iemand zou zijn
die zeggen zou:
ik heb honger,
ik ben eenzaam,
wat zou jij dan graag hebben? (Ward Bruyninckx)

Woorden van geloof:

Ik geloof in God, die liefde is
en ons de wereld schenkt.

Ik geloof ook dat God ons roept en zendt
om van deze wereld een thuis te maken:
een wereld zonder honger,
zonder oorlog, zonder haat,
een wereld vol goedheid,
rechtvaardigheid en vrede.

Ik geloof in Jezus Christus,
die geroepen en gezonden werd

om lief en leed met ons te delen
om, geborgen in Gods liefde,
zich te geven aan de mensen.

Ik geloof ook dat de Heer ons roept en zendt
om lief en leed te delen in liefde met elkaar.

Ik geloof dat de Heer zijn Geest van liefde
schenkt aan alle mensen.

Ik geloof ook dat de Heer ons roept en zendt
om van zijn Blijde Boodschap te getuigen
in woord en daad;
opdat alle mensen van de wereld
broers en zusters zouden worden
in de kerk van zijn liefde,
op weg naar zijn rijk van vrede
en vriendschap voor altijd. Amen.

Voorbeden: (naar Dolf Niesen o.p.)

Bidden wij voor allen die zijn vastgelopen,
die moedeloos zijn en verbitterd,
die de zin van het leven kwijt zijn.
Dat zij mensen ontmoeten die zijn als 'boden van God',
die hen opwekken en hen brood aanbieden waarvan ze kunnen leven. Laat ons
bidden...

Bidden wij voor allen die hun geloof levendig houden
en hun hoop bewaren.
Dat zij uit eigen hart hun gaven weten uit te delen als levend brood.
Dat ze ons zo kunnen verwijzen naar Jezus, de Christus,
die ons Levensbrood is voor onderweg. Laat ons bidden...

Bidden wij ook voor allen die samenkomen
om met elkaar brood te breken en te delen.
Dat ze, gesterkt door dit Brood,
kunnen opstaan en voortgaan op hun levensweg. Laat ons bidden...

Lied: Amazing Grace – Judy Collins (+ Boys' Choir of Harlem)

- kippenviel: <https://www.youtube.com/watch?v=p5NCyuRhoGY>
- ook mooi: <https://www.youtube.com/watch?v=7PJWRKkMpHM>
(Amira Willighagen)
- uitleg: [https://nl.wikipedia.org/wiki/Amazing_Grace_\(hymne\)](https://nl.wikipedia.org/wiki/Amazing_Grace_(hymne))

Amazing grace (how sweet the sound)
that saved a wretch like me!
I once was lost, but now I am found,
was blind, but now I see.

'Twas grace that taught my heart to fear,
and grace my fears relieved;

how precious did that grace appear,
the hour I first believed!

Through many dangers, toils and snares,
we have already come;
'twas grace that brought us safe thus far,
and grace will lead us home.

Amazing grace (how sweet the sound)
that saved a wretch like me!
I once was lost, but now I am found,
Was blind, but now I see.

Gebed over de gaven

God van mensen,
stort uw Geest, uw Adem van liefde,
over ons uit,
opdat wij brood en wijn worden
voor allen die hongeren en dorsten
naar recht en gerechtigheid,
naar vriendschap en vrede,
vandaag en alle dagen van ons leven. Amen.

Groot Dankgebed

Wij danken U dat U een God van mensen bent,
dat wij U mogen noemen: onze God en onze Vader,
dat onze toekomst in uw handen ligt,
dat deze wereld U ter harte gaat.
U hebt ons tot leven gewekt.
Gezegend bent U, Bron van al wat bestaat.
Daarom prijzen wij uw naam, Heer onze God,
en danken U met de woorden: **Heilig ...**

Wij danken U omwille van uw veelgeliefde Zoon,
die U geroepen en gezonden hebt
om ons te dienen en uw weg te tonen,
om aan armen uw Blijde Boodschap te verkondigen,
om recht te doen aan wie onrecht werd aangedaan,
om voor ons allen, het evenbeeld
en de gestalte te zijn van uw mildheid en uw trouw.

Wij danken U voor deze onvergetelijke Mens,
die alles heeft volbracht wat menselijk is:
het leven en de dood.
Wij danken U dat Hij zich met hart en ziel
gegeven heeft aan deze wereld.

INSTELLINGSVERHAAL

Verkondigen wij de kern van ons geloof:
Heer Jezus, wij verkondigen uw dood
en wij belijden tot Gij wederkeert dat Gij verrezen zijt.

Daarom, Heer onze God,
stellen wij hier dit teken van ons geloof,
en daarom gedenken wij nu
het lijden en sterven van uw Zoon,
zijn opstanding uit de dood
en zijn intocht in uw heerlijkheid;
dat Hij, verheven aan uw rechterhand,
voor ons ten beste spreekt
en dat Hij komen zal om recht te doen
aan levenden en doden
op de dag die U hebt vastgesteld.

Zend ons uw Geest, die Leven is, Gerechtigheid en Licht.
U, die het welzijn van de mensen wilt,
en niet hun ongeluk, niet hun dood,
neem alle geweld weg uit ons midden
en geef vrede op aarde
in naam van Jezus, uw Zoon.

Dan zal uw naam geheiligd zijn,
Heer, onze God,
door Hem en met Hem en in Hem
en in de gemeenschap van de Heilige Geest,
dit uur en alle dagen tot in eeuwigheid. Amen.

Onze Vader

Heer, leer ons bidden,
zonder grote woorden,
in de stilte van ons hart.

Dat uw naam mag klinken
alle dagen van ons leven,
als een zegen voor alles wat leeft.

Dat uw Rijk zichtbaar mag worden
in ons zoeken naar gerechtigheid,
in ons geloof dat bergen verzet.

Dat uw wil,
mag geschreven zijn in ons hart;
dat wij trouw mogen zijn aan uw Verbond.

Wees voor ons dagelijks brood,
dat wij met anderen delen.

Wees voor ons vergeving en verzoening;
wil ons aanvaarden, maak ons nieuw
en geef dat wij anderen hun fouten vergeven.

Wees voor ons bevrijding van alle kwaad:
open ons hart en onze geest,
dat wij voor anderen,

een zegen mogen zijn. Amen.

Vredeswens

Vrede begint waar de één zijn hand legt op de schouder van de ander,
waar bruggen gebouwd worden over de kloof tussen sociale klassen,
waar men elkaar eerbiedigt,
waar men voor elkaar een hulp is in tijden van nood,
waar mensen elkaar beleven als zussen en broers van dezelfde Vader.

Die vrede van de Heer zij altijd met u.

Lam Gods

Communielied: ZJ 766 Brood zal ik u geven

geen youtube-versie

Brood zal ik u geven dat uit de hemel daalt,
brood dat de Vader u geven zal,
dat de wereld vol leven haalt.

**refr.: Geef ons dit brood altijd ,
uw woorden zijn woorden van eeuwig leven;
wie anders zou het ons geven.**

Ik ben brood voor leven, wie mij eet hongert nooit,
brood dat voor u uit de hemel komt
tot nieuw leven de wereld tooit.

Mensen sleuren, sloven voor de kost die kort beklijft
werk voor het brood dat u brengen zal
een nieuw leven dat altijd blijft.

Slotgebed:

God, onze Vader,
U hebt ons weer uw Zoon geschonken:
het Brood dat ons in leven houdt,
Jezus, de stuwende kracht naar geluk.
Dank U dat U met ons op weg wil gaan.
Dank U voor dit voedsel voor onderweg.
Blijf ons voeden, al onze dagen,
met Jezus' brood, met zijn leven.
Dat vragen wij U in zijn naam,
Jezus Christus, levend tot in eeuwigheid. Amen.

Zegen en zending

Dessertje:

Het klinkt arrogant:
brood uit de hemel te zijn.
Wie durft dit van zichzelf te zeggen?
Dat is niet aan mensenkinderen gegeven.
Geen wonder dat de Joden misnoegd
naar de uitspraak van Jezus luisterden.
Het lijkt godslasterlijk,
want brood uit de hemel is van Godswege.
Het was de redding van het volk
toen ze door de woestijn zwierven.
Het was een onvoorzien Godsgeschenk:
het betekende redding uit
een uitzichtloze situatie.

Zoals toen, zo wil Jezus Levensbrood zijn.
Hij is Toekomst en Kracht,
Hij is Leeftocht, Voedsel voor onderweg.
Hij doet mensen opstaan
om verder te kunnen in het leven.
Waar toekomst afgebroken lijkt,
daar biedt Hij nieuw uitzicht.
Waar dood onafwendbaar en definitief is,
daar geeft Hij - onverwacht - nieuw leven.
Hijzelf staat ervoor garant
dat het leven het wint van de dood.

Jezus, ons Levensbrood:
dat is geen zoethoudertje, geen opium.
Het is eerder een uitdaging
om zelf brood te worden voor wie honger hebben.
We mogen anderen leven en toekomst aanreiken.
Dat is onze eerste opdracht:
geven van onszelf,
opdat anderen kunnen leven.
Alleen zo worden we goddelijke mensen,
als we zorg dragen voor anderen,
voor de minsten het eerst en het meest.

(Wim Holterman osfs)